

Geven het landschap en het vissen betekenis?

'Ja. Als wij samen naar het Usquerdemaar zouden wandelen, en we zouden een kilometer langs het maar lopen, dan zouden we de meanders zien. Het maar is ooit uitgegraven langs de stroom van de oude rivier. Toen het maar verbreed werd, zette men onder water een rij van houten palen, die de randen van de vroegere stroom markeren. Rond om die palen leven nu grote hoeveelheden zoet-

watmosselen. Scholeksters zijn dol op mosselen, en snoekbaarzen ook. Dus de loop van het maar veranderde door de eeuwen heen, en er ontstonden onderlinge relaties, waar ik als visser gebruik van kan maken. Mits ik begrijp wat ik zie. 'Ik vind dit geweldig. Het land inlopen met een hengel in mijn hand. Het is eigenlijk geen vissen, maar onderzoeken hoe alles is ontstaan, en gevormd.'

U woonde eerder, vanaf 2003, in Amsterdam waar u doceerde aan de UvA. Viste u daar ook?

'O ja, daar deed ik precies hetzelfde. Ik viste op de Vinkeveense Plassen. Het water is daar veel helderder. Er zit dus veel snoek. Dit landschap is gebouwd op klei, dus het water is veel troebeler.'

Zit er in uw kijk op de omgeving ook een waardeoordeel?

'Ik stel me vooral onderzoekend op. Ik heb mijn hengels onlangs nog meegenomen naar Engeland, naar de Yorkshire Dales. Ik heb in verschillende delen van Ierland gevist, in Friesland, in het Usquerdemaar, in de Jonkersvaart. Het landschap is overal verschillend en door te vissen probeer ik die verschillen te begrijpen.'

Over het schrijven lijkt u niet altijd positief. In het voorwoord van het *Outside*-manuscript zegt u bijvoorbeeld: 'Schrijven is een levenslange, minder fraaie gewoonte.' En op uw website: 'Chris heeft zijn fulltime academische carrière opgegeven, om zich te wijden aan het schrijverschap. Hij is niet zeker of dat verstandig was.'

'Ik houd van de activiteit van het schrijven. Als iemand me zou vragen: "Chris, hoe ben je het gelukkigst?" dan zou ik zeggen: "Geef me een hengel, of laat me mijn tijd besteden aan schrijven." Ik houd van iets maken. Maar iets verkopen, daar ben ik niet goed in. Mijn werk heeft over het algemeen niet goed verkocht. Er zijn mooie en genereuze dingen over bijna al het werk geschreven. Maar de verkoop blijft achter. Dus vraag ik me af: waarom doe ik dit? Ik voel de drang om een carrière als schrijver te ontwikkelen, maar de consequentie is dat ik nauwelijks een onafhankelijk bestaan kan leiden. Dus ik ben er niet negatief over... maar wel onzeker.' →

Uw keuze voor het schrijverschap betekende een enorme verandering...

'Ja. Bijna tien jaar geleden vroeg ik mezelf: hoe wil ik nu werkelijk mijn leven leven? Ik voelde dat het niet gemakkelijk zou worden, er zou vanalles gaan veranderen. En ik houd niet van verandering, ik ben er niet goed in. Dus ik dacht: misschien kan ik de volgende deal maken. Als ik iets aan de wereld kan geven, iets wat, hoe minimaal ook, van blijvende waarde is. Iets wat mensen aan het denken zet, ze aan het lachen maakt, of ze misschien helpt een traan te laten, dan is dat waarschijnlijk beter dan verkrampt vasthouden aan het academische leven met het vaste salaris aan het einde van de maand. Dus laat ik het dan maar proberen.'

Los van faam en verkoop... Ik heb drie van uw stukken gelezen en vond ze prachtig.

'Echt waar? Wat geweldig! Ik heb nog nooit zulk soort stukken geschreven. Dus ik weet ook niet zo goed hoe ze ontvangen zullen worden. Toen ik het eerste stuk schreef, over de voornvissers van Uithuizen, ontstond deze vorm van 1200 woorden. Het is een technisch punt maar het is belangrijk geweest voor de kwaliteit van dit werk.'

En nu, wordt het geheel gepubliceerd?

'Ik heb een uitgever in Engeland. Toen ik hem een aantal stukken mailde, schreef hij binnen een paar uur terug: stuur dit werk naar niemand anders.'

Maar u bent nu hier. Hoe zit het met publiceren in Nederland?

'Het boek is nog niet helemaal af. Mijn planning was vijftig stukken te schrijven. Een stuk voor elke week, en ik gaf mezelf twee weken vakantie. Elk van de stukken gaat vergezeld van een zwart-witfoto die ik zelf heb gemaakt. Het laatste stuk dat ik schreef, ging niet over vissen of landschap, maar over spinnen... Ik heb een prachtige foto gemaakt van een spin hier achter in de schuur. Nu wil ik nog een afsluitend essay schrijven van vijfduizend woorden waarin ik alle thema's die als een rode draad door het boek lopen onder de loep neem. Dat moet een heel goed stuk worden.'

'Weet u, ik vind het ontzettend moeilijk om over mijn werk te praten, dus ik trek me altijd terug in een soort van zelfontkennende, Engelse, bescheiden manier van doen. Maar eigenlijk, als ik eerlijk ben, is dit het beste werk dat ik kan leveren.... Zijn we nu klaar?' ←